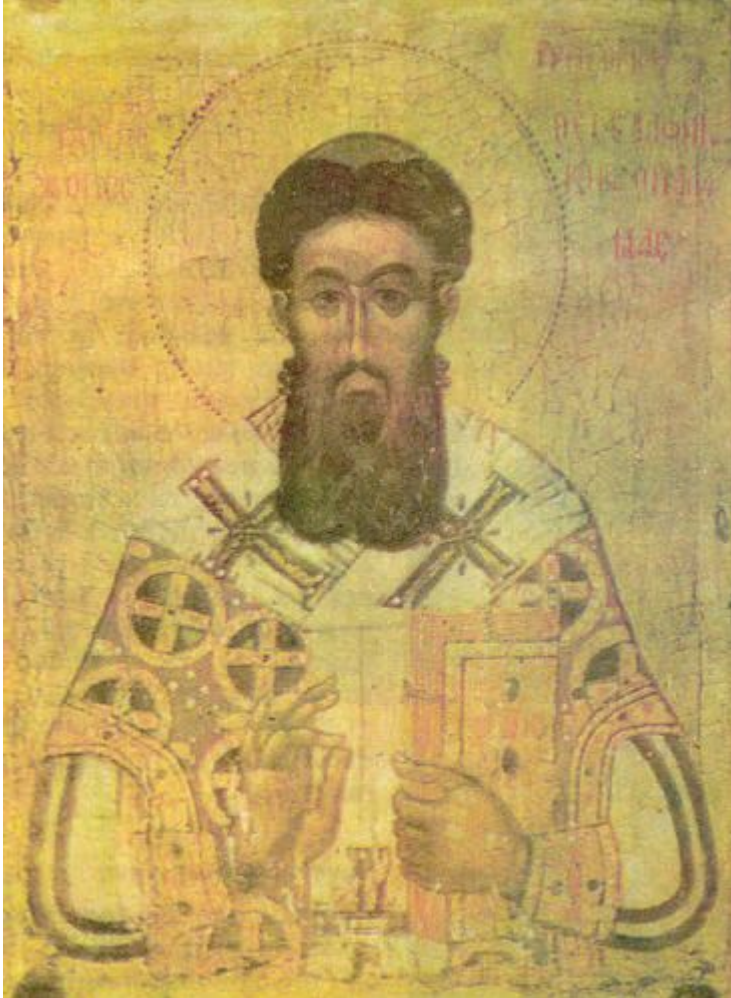

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ- Κυριακή Β΄ Νηστειών Μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. (1)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές](#)

Στιχ. Φωτός λαμπρόν κήρυκα νυν όντως μέγαν

Πηγή φάους άδυτον άγει προς φέγγος.

Μετ. Φωτός ακτίστου κήρυκα λαμπρό και όντως μέγα,

η Πηγή του φωτός τον οδηγεί προς φέγγος άδυτο.

Ο Γρηγόριος ο Παλαμάς, αυτός ο υιός του θείου και ανεσπέρου φωτός, ο αληθινός πράγματι άνθρωπος του Θεού και θαυμαστός υπηρέτης και λειτουργός των θείων, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη (περί το 1296 μ.Χ) από επιφανείς και ενδόξους γονείς, καταγομένους από την Ασία. Από πολύ νέος ο Γρηγόριος φρόντισε να κοσμήσει με αρετή και παιδεία όχι μόνον τον εξωτερικό και κατ' αίσθηση άνθρωπο, αλλά - και μάλιστα πολύ περισσότερο - τον εσωτερικό και μη ορατό. Ενώ ήταν ακόμη σε πολύ νεαρή ηλικία, απεβίωσε ο πατέρας του. Έτσι, μόνος

προστάτης γι' αυτόν, τους αδελφούς του και τις αδελφές του έμεινε η μητέρα του, η οποία και τους ανέθρεψε και τους εκπαίδευσε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου», διδάσκοντάς τους τα ιερά γράμματα. Προσέτι δε η ευσεβής και φιλότεκνη εκείνη μητέρα έστειλε τα παιδιά της σε σοφούς διδασκάλους, για να ασκηθούν και στην έξω, στη θύραθεν όπως λέγεται, παιδεία και φιλοσοφία. Τοιουτοτρόπως ο Γρηγόριος, ο οποίος ήταν ευφυέστατος και διέθετε οξεία και γρήγορη αντιληπτική ικανότητα, σπούδασε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα όλη την αρχαιοελληνική φιλολογία και προπαντός την αριστοτελική λογική. [\(περισσότερα...\)](#)